

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

Rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Preasfântă Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, depărtează de la noi, păcătoșii și nevrednicii robii tăi, trândăvirea, uitarea, nerecunoștința, lenevirea și toate gândurile cele rele și viclene, urâte și defăimătoare. Alungă-le de la inimile noastre cele ticăloase și de la sufletele noastre cele întinate și de la mintea noastră cea întunecată. Stinge văpaia patimilor noastre și ne ajută, că neputincioși suntem. Ferește-ne de aducerile aminte, de deprinderile cele viclene și de toate faptele cele rele, din noapte și din zi, și ne izbăvește de ele. Că preabinecuvântat și preamărit este numele tău cel sfânt, în cer și pe pământ, în vecii vecilor. Amin.

PROGRAMUL LITURGIC ÎN SAPTAMANA 14 - 20 AUGUST

Luni 14 august:

Vecernie și Prohodul Maicii Domnului ..... 6.00 PM

Marți 15 august: **ADORMIREA MAICII DOMNULUI**

Utrenie și Sfânta Liturghie ..... 8.30 AM

Vineri 18 august:

Acatistul Maicii Domnului ..... 6.00 PM

Sâmbătă 19 august:

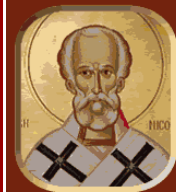
Utrenie, Sfânta Liturghie și Parastas ..... 8.30 AM

Duminică 20 august:

Utrenie și Sfânta Liturghie ..... 8.30 AM

Preot Paroh: Marius Daniel Dumitrescu

917· 592· 2571 - mobil

THE ROMANIAN ORTHODOX METROPOLIA OF THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS

ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

EVANGHELIA DIN DUMINICA A 10-A DUPA RUSALII

In vremea aceea s-a apropiat de Iisus un om, îngenunchind înaintea Lui și zicându-I: Doamne, miluiește pe fiul meu, că este lunatic și pătimește rău, căci adesea cade în foc și adesea în apă. Și l-am adus la ucenicii Tăi, însă ei n-au putut să-l vindece. Iar Iisus, răspunzând, a zis: O, neam necredincios și îndărătnic, până când voi fi cu voi? Până când vă voi răbda pe voi? Aduceți-l aici la Mine! Și Iisus l-a certat și demonul a ieșit din el și copilul s-a vindecat din ceasul acela. Atunci, apropiindu-se ucenicii de Iisus, I-au zis de o parte: De ce noi n-am putut să-l scoatem? Iar Iisus le-a răspuns: Pentru puțină voastră credință. Căci adevărat grăiesc vouă: Dacă veți avea credință cât un grăunte de muștar, veți zice muntelui acestuia: Mută-te de aici dincolo și se va muta; și nimic nu va fi vouă cu neputință. Dar acest neam de diavoli nu iese decât numai cu rugăciune și cu post. Pe când străbăteau Galileea, Iisus le-a spus: Fiul Omului va fi dat în mâinile oamenilor și-L vor omorî, dar a treia zi va învia.

(Matei 17, 14 - 23)

Sarbatoarea Adormirii Maicii Domnului

În perioada timpurie a creștinismului, sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului - pentru preacinstirea acordată Sfintei Fecioare Maria, vârful cel mai înalt al omenirii în întâlnirea cu Hristos - era precedată de o pregătire prealabilă. În acest scop, cu 40 zile înaintea sărbătorii, creștinii din împrejurimile Ierusalimului se retrăgeau pentru contemplare în corturi amenajate pe valea Cedronului. Sigur, Biserica a înlocuit aceste retrageri anahoretice cu postul de două săptămâni, însoțit de meditație, rugăciune, înfrânare, milostenie ș.a.

În plus, slujba praznicului a fost îmbogățită cu Prohodul Maicii Domnului, cântare care a fost alcătuită de Manuel din Corint la începutul secolului al XVI-lea, după modelul Prohodului Mântuitorului. Manuel din Corint a fost profesor la Școala Patriarhală din Constantinopol, mare orator al Patriarhiei Ecumenice și prieten al domnitorului Neagoe Basarab. La noi, slujba prohodului a fost tradusă din slavonă, pe la anul 1820, de Ion Pralea. Cât privește rânduiala Prohodului Maicii Domnului, ea este aceeași ca la Prohodul Mântuitorului, numai că nu se înconjoară biserica cu Sfântul Aer, ca în Vinerea Mare, ci cu un Epitaf ce poartă pe el icoana Adormirii Maicii Domnului.

Potrivit Sfinților Părinți și Scriitorilor Bisericești - Iuvenalie al Ierusalimului, Andrei Criteanul, Ioan Damaschin, Simeon Metafrastul, Maxim Mărturisitorul, Epifanie Monahul, Ipolit al Tebei, Ioan Geometrul -, dar și consemnărilor apocrife, pe care le aflăm în Cuvântul Sfântului Ioan Teologul despre Adormirea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, numită de teologul protestant Tischendorf Transitus Mariae - Adormirea Mariei (aproximativ secolul al IV-lea), Urcarea la cer a Maicii Domnului (secolul al IV-lea) și Adormirea Stăpânei noastre Născătoare de Dumnezeu și-n veci Fecioara Maria (secolul al VII-lea), scrisă de Ioan, Arhiepiscopul Tesalonicului, evenimentele s-au derulat astfel: Maica Domnului a fost înștiințată de Dumnezeu cu trei zile înainte, prin Arhanghelul Gavriil, despre mutarea sa la cer, într-o vineri. Aceste zile, Maica Domnului le-a petrecut în priveghere, meditație și rugăciune. Tradiția spune că Sfinții Apostoli, aflați în misiune în diferite zone ale lumii, potrivit sortilor, au fost aduși pe norii cerului, în mai puțin de trei ore, pentru a fi prezenți la acest eveniment. Celor unsprezece li s-au adăugat și Apostolul Pavel, Dionisie Areopagitul și Ierotei, mentorul lui, Iacob, ruda Domnului, femeile mironosițe și prin ei tot Ierusalimul.

De altfel, icoana praznicului concentrează în imagine evenimentul, potrivit descrierii Sfântului Ioan Damaschinul în omiliile și canonul alcătuit în cinstea acestui praznic.

În icoana Adormirii, Maica Domnului este așezată pe un pat solemn împodobit, îmbrăcată într-un maforion (mantie), a cărui culoare oscilează între cafeniu, purpuriu, albastru indigo sau verde închis, cu o mână la piept și cealaltă întinsă. Patul și trupul formează o linie orizontală, semn al absenței vieții. Apostolii, veniți pe norii cerului, stau în jurul sicriului. Între ei se disting Petru, Pavel și Ioan, aplecat cu tandrețe filială spre trupul adormit. Mai sunt prezenți: Iacov, ruda Domnului, Timotei, Ierotei și Dionisie Areopagitul, Maria Magdalena, Maria lui Cleopa, Salomeea și, împreună cu ei, toți locuitorii Ierusalimului. Lângă pat apare și profanatorul Iefonias, surprins într-un gest de pocăință.

Deasupra patului, Hristos, în slavă, înveșmântat în lumină, privește trupul Maicii Sale. El este Domnul vieții și Biruitorul morții. În mâna stângă ține sufletul Maicii Domnului metamorfozat într-un copil îmbrăcat în alb și cu aureolă. Mulțimea de îngeri ce formează marginea exterioară a nimbului lui Hristos sugerează cinstea adusă celei ce este mai presus decât toate puterile îngerești. Hristos și îngerii se înscriu în axul vertical al icoanei, care exprimă nașterea Maicii Domnului în ceruri. Linia trupului întins pe patul adormirii și cea a lui

Hristos care primește sufletul ei neprihănit alcătuiesc împreună o cruce. Este crucea sub semnul căreia au stat cele două vieți.

Sfârșitul Maicii Domnului nu este prezentat în Evanghelii. Însă, așa cum taina Învierii este doar relatată, nu explicată, și momentul învierii Maicii Domnului și înălțării ei cu trupul la cer nu aparțin timpului istoric, ci timpului mântuirii. Este începutul fericirii veșnice de-a dreapta Fiului său, de care se bucură și sufletul, și trupul, după cum glăsuiește psalmistul: "Stătut-a împărăteasa de-a dreapta Ta, îmbrăcată în haină aurită și prea înfrumusețată" (Ps 44, 3, 11).

După Sinodul al III-lea Ecumenic de la Efes (431), care a avut în atenție unirea celor două firi ale Mântuitorului și a stabilit că Fecioara Maria este "Născătoare de Dumnezeu", s-a dezvoltat dogma mutării ei cu trupul la cer, argumentată fie pe maternitatea divină, fie pe sfințenia vieții, fie pe analogia cu viața lui Hristos, a Cărui proslăvire își află prelungirea în cea a Maicii Sale. Numai că această minune nu o are beneficiară doar pe Fecioara Maria, ci ea vizează întreaga omenire, căci ea devine mijlocitoare și instrumentul iubirii dumnezeiești. Maternitatea ei spirituală este enunțată public la picioarele Crucii de Fiul răstignit, Care o încredințează ucenicului iubit și, prin el, Bisericii.

Cert este că, deși a trecut prin moarte, trupul Fecioarei nu a suferit stricăciunea. Acest lucru este exprimat de troparul praznicului: "Întru naștere fecioria ai păzit, întru adormire, lumea nu ai părăsit, de Dumnezeu Născătoare. Mutatu-te-ai la viață fiind Maica Vieții și cu rugăciunile tale izbăvești din moarte sufletele noastre". Pururea-fecioria Maicii Domnului este una dintre dogmele fundamentale ale Ortodoxiei, ea aflându-se în interdependență cu hristologia. Contestând pururea-fecioria Maicii Domnului, contestăm însăși dumnezeirea Mântuitorului. De aceea, tradiția ortodoxă distinge între momentul văzut al adormirii și momentul tainic, nevăzut, al ridicării cu trupul la cer. Tradiția apuseană aproape unifică aceste două momente, prin analogie cu Înălțarea Domnului, preferând termenul de *assumptio*.

Sfinții Părinți vorbesc destul de rezervat despre ridicarea la cer a Sfintei Fecioare, subliniind caracterul tainic al acestui moment. Sfântul Ioan Damaschinul, care realizează o sinteză a tot ceea ce s-a scris despre Adormirea Maicii Domnului, fie omilii, fie apocrife, fie cântări liturgice, intuiește momentul în care Fiul primește din mâinile îngerilor sufletul Maicii Sale, așezându-l lângă tronul Său, în interiorul slavei, unde Hristos Însuși, ca Înaintemergător, a pătruns cu trupul. Nu am vrea să se creadă că Fecioara Maria a fost urcată ca Enoh și Ilie la cer sau răpită asemenea Sfântului Apostol Pavel până la al treilea cer. Nicidecum! Ci ea a gustat pe deplin moartea. Însă Maica Domnului nu este supusă morții, ci își încredințează sufletul în mâinile Fiului său. Primește moartea de bunăvoie, asemenea Lui, pentru a-l împărtăși viața și a intra cu trupul și cu sufletul în slava Fiului Său, mai presus decât toți sfinții și puterile cerești. *Imnografia* subliniază stăruitor acest aspect.

Petrecerea ei cu trupul în comuniunea Sfintei Treimi este firească, datorită legăturii indestructibile cu Fiul ei. Viața ei a fost o permanentă Euharistie. Însă, sfârșitul pământesc al Maicii Domnului rămâne, întocmai pururea-fecioriei, o taină încă nerevelată minții omenești. Și, fiind o taină, spune Lucian Blaga: "Eu nu strivesc corola de minuni a lumii /Și nu ucid cu mintea-mi tainele ce se ascund/ În flori, în ochi, pe buze ori morminte". Dacă Sfânta Treime a dăruit umanității pe Hristos, umanitatea a dăruit dumnezeirii pe Fecioara Maria. Iar în Născătoarea de Dumnezeu s-a unit divinitatea cu umanitatea.

Cuvintele Maicii Domnului: "Faceți orice vă va spune" (Ioan 2, 5), adresate slujitorilor cu prilejul nunții din Cana Galileii, rămân ca un *memento* peste veacuri.

PS Calinic Botoșaneanul